

વર્ષ-૧૩, અંક-૯, સંવત ૨૦૧૩ આસો સુદ-૭,
પ્રસિધ્ધ તા. ૨૭-૦૯-૨૦૧૭, બુધવાર
છુટક નકલ રૂા. ૬-૦૦, વાર્ષિક લવાજમ રૂા. ૭૦-૦૦

Chetavni (GUJ) RNI No. GUJ GUJ / 2005 / 16095
Postal Regd. No. GAMC-1507/2015-2017 Valid up 31-Dec-2017
Posted at Ah'd PSO On 27th of Every Month
Licence to post without Prepayment No.
CPMG/GJ/129/2015-17 Valid upto 31-12-2017

જ્ય પરમાત્મા

વૈરાગ્યપૂર્ણોઽગતિશીઘ્રદાઞ્ચા
વાચા શ્રમેણાતિસુગૂઢતત્ત્વમ્ ।
સંદર્શ્ય ચેતો વિમલં વિધાય
મહો પ્રદીપ્તં ખલુ વલ્લભેન ॥

અતિ પરિશ્રમ લઈ ગુહ્યતત્ત્વથી ભરપૂર અને આત્માને શીઘ્ર
ઉદ્ધર્વગતિએ લઈ જનારા વૈરાગ્યમય ઉપદેશથી અમારા
આત્માની મલિનતા દૂર કરી (સદ્ગુરુ) વલ્લભે જ્યોતિ
પ્રગટાવી.

લોકૈષણાયાઃ પરિવર્જનં ચઃ
કૃત્વા સ્વકાર્યાણ્યાખિલાનિ તેને ।
ચઃ શિષ્યાભાવેન જિજ્ઞુવ રમ્યઃ
જેયાત્ રમૂજી ગુરુદેવ એષઃ ॥

જેમણે લોકૈષ્યાનો ત્યાગ કરી પોતાનાં સર્વ કાર્યો કર્યા છે
અને શિષ્યભાવથી જ જેમણે પોતાનું જીવન પસાર કર્યું છે
એવા ગુરુદેવ રમૂજીલાલનો જય થાયો.

શિષ્ય :- શું કામ, ક્રોધ, લોભ, મોહ, મદ અને મત્સર, એ ષડ્રિપુ મનુષ્યની શારીરિક, માનસિક અને આત્મિક કેળવણીની ઉન્નતિમાં હરકત કરતા છે ? વળી તેઓ આધ્યાત્મિક પ્રાર્થનામાં કેવો ભાગ ભજવે છે, તે કૃપા કરી જણાવો.

વ્યાસ :- એક સમય ભારતવર્ષ અન્ય દેશોના ગુરુપદે ગણાતો હતો. કેમકે તેના સંસ્કારમાં સદ્બુદ્ધિ, સદ્ભાવના, માનવપ્રેમ, માનવતા, સર્વ જીવો પ્રત્યે દયા. અને ભ્રાતૃભાવ વ્યાપ્ત હતો. વિશ્વને કુટુંબ માની સંતાનોનું સાંસ્કૃતિક જીવન ઘડાતું હતું. ધર્મનો મર્મ માત્ર દેખાવ પૂરતો ન હતો. ઋષિ-મુનિઓના આશ્રમોમાં રહી વિદ્યાર્થીઓ સત્ય, દયા, અહિંસા અને બ્રહ્મજિજ્ઞાસા પ્રાપ્ત કરતા હતા. સર્વનું મૂળ ધ્યેય ઈશ્વર હોઈ અને ઈશ્વરનો ઘોતક પ્રણવ “ૐ” હોઈ સહુ કોઈ પ્રણવો પાસના કરતા હતા. કોઈ કોઈ નિયતિની શક્તિને અદ્ભુત શક્તિ માની ઈશ્વર પ્રત્યે કલ્પના-ભાવના રાખી પોત પોતાની માન્યતા મુજબ પ્રભુ પ્રાર્થના કરતા હતા. પરંતુ સર્વનું મુખ્ય ધ્યેય એક હતું કે આત્માને ઉન્નત અને સમૃદ્ધ બનાવવો. પ્રભુ-ગુરુકૃપાને પાત્ર બનવા પ્રાર્થના અત્યંત આવશ્યક મનાતી હતી અને પ્રત્યેક મનુષ્ય પોતાના જ્ઞાન-સમજ પ્રમાણે પ્રભુપ્રાર્થના કરતો હતો.

પ્રાર્થના માનવજીવનના ઘડતરનો અને સંસ્કારનો પાયો છે. શુદ્ધ પ્રાર્થનાની અસર અથાગ હોય છે. પ્રાર્થના દરેક કાર્ય પાર પાડે છે. ઋષિ-મુનિઓ ઓછામાં ઓછી પ્રાતઃકાળે અને સાયંકાળે પ્રાર્થના કરતા અને કરાવતા. પ્રાર્થના શું નથી કરી શકતી, તે એક અદ્ભુત સમસ્યા છે.

ગાંધીજી પ્રાર્થનાના પ્રશંસક હતા એટલું જ નહિ પણ આચરણ કરનાર હોવાથી પ્રાતઃકાળે અને સાયંકાળે ગમે તેવાં અગત્યનાં કાર્યો મૂકીને પણ તે પ્રાર્થના કરતા. સૌથી પ્રથમ તે પ્રાર્થનાનું કાર્ય સાચવતા.

પ્રાર્થનામાં શું તત્ત્વ છે, તે અનુભવથી જ સમજાય છે. જે પ્રાર્થના શ્રદ્ધા, સન્નિષ્ઠા અને આત્મવિશ્વાસ વિનાની હોય અગર જે પ્રાર્થના અંતરના સાચા ભાવની ન હોય તે નિરર્થક જાય, પરંતુ જો અંતરના ઊંડાણમાંથી, આત્માના સદ્ભાવથી

આત્મદહરમાંથી પ્રાર્થના કરવામાં આવી હોય તો તે પ્રભુના હૃદયને પણ પિગળાવી નાંખે છે. પ્રહલાદની સાચી પ્રાર્થનાથી પ્રભુએ નૃસિંહાવતાર લીધો હતો અને મોડા આવવા બદલ પ્રભુએ પ્રહલાદ પાસે ક્ષમા માંગી હતી. તેમજ દ્રૌપદીની ભાવભીની પ્રાર્થનાથી શ્રીકૃષ્ણ સત્વર ખુલ્લા પગે દોડ્યા હતા.

પ્રહલાદ અને દ્રૌપદીએ કાંઈ કલાકો સુધીના આસનો લગાવ્યાં ન હતાં, શ્વાસોશ્વાસ રોક્યા ન હતાં, કલાકો સુધી માળાઓ કરી નહોતી, પરંતુ તેમણે અનન્ય, નિર્મળ અને તન્મય ભાવથી નાઈલાજે પ્રભુની સહાય માંગી હતી. ભક્તોએ બને ત્યાં સુધી પ્રભુ પાસે કાંઈજ માંગવું નહિ, તે સિદ્ધાંતને તેઓ માનતા અને પાળતા હોવાથી જ્યારે કોઈ આધાર ન રહ્યો ત્યારેજ તેમણે પ્રાર્થના કરી હતી અને પ્રભુએ તેમને સહાય કરી હતી. અર્વાચીન સમયમાં પણ ભક્તોના અનેક કાર્યો પ્રાર્થનાથી થયેલાં છે. કુરુક્ષેત્રના યુદ્ધમાં પંચજન્ય શંખદ્વારા પ્રભુએ ઘોષણા કરી હતી. આ ઘોષણામાં કોઈ પ્રત્યે પક્ષપાત ન હતો, પરંતુ જનતા જનાર્દનનો અવાજ હતો, ઈશ્વરનો સંકેત હતો. આજ પ્રમાણે પ્રભુ ગમે તે દ્વારા દૈવી સંકેત પ્રગટ કરે છે અને કાર્ય સફળ કરાવે છે. તે કુદરતની મહાન અગમ્ય શક્તિનું કાર્ય હોય છે.

પ્રભુ પ્રાર્થના સર્વ કોઈ કરે છે, પણ આધ્યાત્મિક બળવાળી પ્રાર્થના તેનામાંજ હોય છે કે જેનામાં કોઈ મોહ, લોભ, મદ, આસક્તિ અને સ્વાર્થ હોય નહિ, જેના હૈયામાં રાગ, દ્વેષ, કલેશ, ઝેર-વેર હોય નહિ, જેનું હૃદય આરસી સમાન સ્વચ્છ અને નિર્મળ હોય. હૃદયની શુદ્ધતા અને અહમત્ત્વ તથા મમત્ત્વનો લય હોય ત્યારે પ્રાર્થનાનો એક તણખો પણ દિવ્ય ભડકો બની જાય છે અને તેનાથી અનેક જન્મના કર્મબંધનોનાં છેદન થાય છે.

આજે પ્રાર્થનાનો લોપ થઈ રહ્યો છે. પ્રાર્થના પ્રત્યેનો પ્રેમક્ષીણ થતાં માત્ર ભૌતિકવાદ ઉપર આધાર રાખવામાં આવે છે. પરંતુ જેમ એકલો આધ્યાત્મવાદ કામનો નથી, તેમ કુદરતની કૃપા વગર એકલો ભૌતિકવાદ પણ નિરર્થક અને નિષ્ફળ છે. ભૌતિકવાદ પરિશ્રમથી કાર્યો કરાય છે, પરંતુ તેમાં સફળતા કેટલી મળે છે, એ એક પ્રશ્ન છે. એકલી સ્ત્રી કે એકલા પુરુષથી સંતતિ થતી નથી તેમ માનવશક્તિ અને ઈશ્વરશક્તિ એકત્ર થયા વિના દરેક કાર્ય અપૂર્ણ યા ખામીવાળું યા

ઓછી સફળતાવાળું રહે છે. પરંતુ ભૌતિકવાદનું ફળ પ્રત્યક્ષ દેખાય છે ત્યારે આધ્યાત્મવાદનું ફળ પ્રત્યક્ષ દૃષ્ટિગોચર થતું નથી. આત્મા અને ઈશ્વર ચર્મચક્ષુએ અપ્રત્યક્ષ હોઈ દેખાતા નથી. પણ દેહનું સંચાલન થવાથી કોઈએ આત્માને જોયો નથી છતાં આત્મા છે એમજણાય છે, તેમ પ્રભુ દરેકને દેખાતો નથી પણ વિશ્વનું નિયંત્રણ કરનાર પ્રભુની કૃપા વિના મનુષ્યને પોતાના કાર્યમાં ધારેલી સફળતા મળતી નથી.

શાસ્ત્રોએ ધર્મ, અર્થ, કામ અને મોક્ષ એ ચારને પુરુષાર્થ ગણાવેલા છે. તે પુરુષાર્થના પાયામાં ધર્મને અને શિખરમાં મોક્ષને બતાવેલ છે. જેમ મકાનનો ઊંડો પાયો હોય તોજ ઊંચે સુધી ઈમારત લઈ શકાય છે, તેમ જેમના જીવનમાં ધર્મ ઊંડો સુધી ઊતર્યો હોય તેજ છેલ્લા મોક્ષ પુરુષાર્થ સુધી પહોંચી શકે છે. જો ઈમારત વધુ ઊંચે સુધી લઈ જવી હોય તો પાયો વધુ ઊંડો કરવો પડે છે, તેમ મોક્ષ સુધી ઊંચે ચઢવું હોય તો ધર્મનો પાયો ઊંડો સુધી લીધો હશે તોજ ઊંચે જવાશે. માનવજીવનના ઘડતરમાં સુસંસ્કાર, સદાચાર અને સુનીતિ મહત્વનો ફાળો આપે છે. જેમ જનોઈના સંસ્કાર અપાય છે તેમઉચ્ચ માનવજીવનના સંસ્કાર મનુષ્યમાં ઊતરે તે સંસ્કૃતિ હોઈ સંસ્કાર આપવા તેજ કેળવણી છે. સારા પુસ્તકોનું અધ્યયન કરવું તે ભાષાની કેળવણી છે, શરીરનું સુદૃઢ તંદુરસ્ત અને તાકાતવાન બનાવવા માટે બ્રહ્મચર્યનું પાલન કરવું ને આસનો કરવા તે શારીરિક કેળવણી છે. નિર્મળ વિચારો, સદાચાર, નીતિપરાયણતા, મનોનિગ્રહ વગેરે માનસિક કેળવણીના અંગો છે. અનેક વ્યક્તિઓ મળીને સમાજ યા દેશ બને છે. જો વ્યક્તિના આદર્શ અને કર્મ ઉચ્ચ હશે તો તેની છાપ અન્ય ઉપર પડશે. માટે પોતાના અંતરાત્માને કદી દોષિત બનાવવો નહિ. દરેકનો અંતરાત્મા પવિત્ર અને નિષ્કપટી હોઈ તે કહે તેમ કરવામાં આવે તો પાપ-મોહ-લોભ અને દોષોની રૂકાવટ સત્વર કરી શકાશે અને અંતરાત્માને નિર્મળ રાખી શકાશે. અંતરાત્માને પવિત્ર રાખવા અને સંસ્કારી બનાવવા આનંદ-વિનોદની, સુખોપભોગની, વિષય-વૈભવની ઝંખના અને અપેક્ષા ત્યજવી પડશે. આવી કેળવણી તે અંતરાત્માની કેળવણી છે અને તે કેળવણી અંતરમાં જામતાં પાકટ સંસ્કાર પડે છે.

આત્મોન્નતિ એજ માનવમાત્રની ઝંખના હોવી જોઈએ. એ ઝંખનાનો અગ્નિ મનુષ્યના અણુએ એવો સળગી ઊઠવો જોઈએ કે વિષયીગણું, મોહાંધતા, લોભ, મદ, માત્સર્ય, અહંતા, મમતા વગેરે સ્વયં સ્વતઃ સળગી ભસ્મીભૂત થઈ જાય છે. અંતરાત્માની કેળવણી માટે અંતરાત્માને હરકોઈ અને તમામ પરિસ્થિતિમાં સંપૂર્ણ શાંતિમાં રાખશો તો અંતરાત્મામાં સર્વદા ઓજસૂ અને તેજસૂ આવ્યા કરશે. કોઈના પણ વર્તન વિષે કદી ફરિયાદ ન કરશો. જે માણસની પ્રકૃતિ જે કારણથી યોગ્ય યા અયોગ્ય વર્તન કરતી હોય તે વસ્તુને બદલી શકવાની જો તમારામાં શક્તિ હોય તો જ ફરિયાદ કરવી. કેમકે ફરિયાદ કરવાથી યા દોષ દેખાડવાથી તે દોષિત મનુષ્ય વધુ યુક્તિ પ્રયુક્તિ (સારા નરસા ઉપાય કરવા) નો અને દંભનો આશ્રય લઈ વધુ દોષિત બનશે. જેમ ચાલાક ચોર શાહુકાર (શરાફ યા નાણાવટી) ને ફસાવે તેમપણ કદાચ બને; કેમકે તેણે અંતરાત્માના અવાજને દબાવી દીધેલો હોય છે. માટે જો કોઈને વધુ પતનના માર્ગે લઈ જવો ન હોય તો તેનામાં રહ્યા સહ્યા (બાકી બચેલા) અંતરાત્માના સંસ્કાર પુનઃ જાગૃત કરવા માટે તેના વિરૂદ્ધ ફરિયાદ ન કરતાં ફરિયાદ કરવાને બદલે તેના સંસ્કાર બદલાવવાના પ્રયત્નો કરવા જોઈએ.

માનવજીવનના સંસ્કાર સુધારવાની જે શોધ છે તે ત્યારે જ સફળ થશે કે જ્યારે ચોરને પણ શાહુકાર, મોહાંધને પણ નિર્મોહી, લોભીને પણ નિર્લોભી અને પાપીને પણ પુણ્યશાળી માનવામાં આવશે. અંતરાત્માના સંસ્કાર પરથી દુર્જન પણ કોઈ દિવસ મોડોવહેલો અંતરાત્માના અવાજને સાંભળશે અને પશ્ચાતાપ કરી સન્માર્ગે ચઢશે.

રામાયણના રચનાર વાલ્મીક એક ભીલ હતા. તે લૂંટફાટ, ચોરી વગેરે કરતા હતા. પરંતુ તેમને ઋષિઓએ ક્ષમા-દયા-પ્રેમવાપરી સુસંસ્કાર આપ્યા, તેથી વાલીયો ભીલ મટી જઈ મહર્ષિ બન્યા. તેમ અંતરાત્મામાં સુસંસ્કાર ભયથી યા તિરસ્કારથી નહિ પણ પ્રેમથી, સ્નેહથી, ક્ષમાથી પડે છે. મનુષ્યના અંતરાત્મામાં કેટલાક વર્ષો સુધી મનોમંથન ચાલે છે, તેમાં તેનું અહમ્ પ્રથમ તો ઘણું કૂદે છે પરંતુ છેવટે અહમત્વ થાકી જતાં તેના સંસ્કાર તેને પોકારી પોકારીને કહે છે કે તે અનેક પાપ કર્યાં છે, પોતાના અંતરાત્માને છેતરી દંભ કર્યો છે, ત્યારે તેના અંતરાત્મામાં

સાયું ભાન થતાં ગુપ્ત સંસ્કાર જાગી ઊઠે છે.

સુસંસ્કાર જાગતાં જીવનભર પાપ કરનાર કોઈક દિવસ પવિત્ર થાય છે, જીવનભર દુરાચાર સેવનાર કોઈક દિવસ સદાચારી બની જાય છે, જીવનભર ચોરી-લૂંટફાટ કરનાર મનુષ્ય કોઈક દિવસ સાચો અને પૂરો શાહુકાર બની જાય છે, જીવનભર ઈશ્વરને ન માનનાર મનુષ્ય એક દિવસ કોઈ રોગનો ભોગ બને ત્યારે યા એકાએક મૃત્યુ પથારીએ પોઢે ત્યારે પ્રભુપ્રાર્થના કરનાર સાચો ભક્ત બની જાય છે.

માટે મહાપુરુષોનો અને પ્રભુનો આદર્શ તથા ધર્મ એ છે કે ગમે તેવા ભાન ભૂલેલાને પ્રેમથી સ્વીકારવો - સુધારવો. કેમકે જો જગતમાં માર્ગ ભૂલી અવળા માર્ગે જનાર મનુષ્ય ન હોય તો પુણ્યમય પ્રભુની શી જરૂર છે ? જો જગતમાં માર્ગ ભૂલી અવળા માર્ગે જનાર મનુષ્ય ન હોય તો અંતરાત્મા સુધી પવિત્ર અને ઉચ્ચ સંસ્કાર આપનાર સદ્ગુરુની શી જરૂર છે ? મહાન પુરુષની અને પ્રભુની મહત્તા એકજ છે કે પગે લાગનારને તો સર્વ કોઈ સત્કારે છે પણ લાત મારનારને પણ જે સ્વીકારે અને સત્કારે તે પ્રભુ જેમ ભૃગુઋષિએ પ્રભુની છાતીમાં લાત મારી ત્યારે પ્રભુએ ક્રોધ ન કરતાં વણમાગી ક્ષમા આપી કહ્યું કે પુષ્પો થકી કોમળ એવા આપના ચર્ણને, મારી વજ્ર જેવી છાતી વાગી હશે તેની ક્ષમા આપશો. પ્રભુની દયામયતા અને પ્રેમે ભૃગુઋષિને પશ્ચાતાપ કરાવ્યો. ભૃગુઋષિએ ક્ષમા માગવી જોઈએ, છતાં ક્ષમા ન માંગી તેમણે અવિવેક કર્યો, પરંતુ પ્રભુના વિનય-વિવેકથી અને ક્ષમાવાળા પ્રેમભર્યા શબ્દોથી તેમનો અંતરાત્મા જાગી ઊઠ્યો. અંતરાત્માના સંસ્કાર જગાવવાની મુખ્ય ચાવી આ રીતે પ્રભુએ સર્વને બતાવી છે.

જેમ એક ગામમાં પેસવાના અનેક માર્ગો હોય છે, તેમ સંસ્કાર જગાવવાના અનેક માર્ગો હોય છે. અંતરાત્માને સદાચરણથી સદ્વિચારથી, સદ્બોધથી સંસ્કાર અપાય છે. મહાપુરુષોએ સંસ્કાર જગાવવા જુદા જુદા માર્ગો ગ્રહણ કરેલા છે.

જેમ કે ગુરુ મત્સ્યેન્દ્રનાથ કદી માયા-મોહમાં પડ્યા ન હતા, પડે તેમ પણ ન હતા. પરંતુ જ્યારે ગોરખનાથે પોતે માયાથી મુક્ત હોવાનો અને માયા તેમને સ્પર્શ કે અસર કરી શકે તેમ નથી, એવો ગુરુસાંનિધ્યે અહંભાવ બતાવ્યો, ત્યારે મત્સ્યેન્દ્રનાથે કહ્યું :- ગોરખ ! તું તો માયાના બંધનથી રહિત થઈ ગયો છે, પણ હું

હજી તારા જેવો મુક્ય બન્યો નથી. ત્યારે ગોરખને વધુ અભિમાન આવ્યું. તેનું અભિમાન ઊતારવા ગુરુદેવે ગોરખને માયાજાળ બતાવી કે પોતે તિલોત્તમાના પ્રેમમાં, સ્ત્રી-પુત્રના બંધનમાં તથા ધનસંપત્તિના મોહ-વૈભવમાં પડી ગયેલા હતા. તેથી ગુરુને તેમાંથી છોડાવવા ગોરખ જાય છે. ગુરુદેવ વૃદ્ધાવસ્થામાં ખાવા ખપ લાગે માટે સુવર્ણની ઈંટ જાળવી રાખવા ગોરખને આપે છે. ધનતૃષ્ણામાંથી ગુરુને છોડાવવા ગોરખ સુવર્ણની ઈંટ પાણીમાં ફેંકી દે છે, ત્યારે ગુરુધનનો શોક કરે છે. ગુરુને સ્ત્રી-પુત્રમાંથી છોડાવવા ગોરખ તેના પુત્રને મારી નાંખે છે, ત્યારે ગુરુ કલ્પાત કરે છે. પુત્રનો સ્વર્ગવાસ થવા છતાં ગુરુ સ્ત્રીનો મોહ છોડી શકતા નથી. ગુરુને આશ્રમમાં આવવા ગોરખે કહ્યું. પણ ગુરુએ આશ્રમમાં જવાની ના પાડવાથી ગોરખનાથ એકલા આશ્રમે પાછા ફરે છે, તો ગુરુદેવ ગુફામાં સમાધિમાંજ બેઠેલા દેખાય છે, એટલું જ નહિ પણ ગુરુ ક્યાંયે ગયા-આવ્યા નથી, પરંતુ સમાધિમાંજ સ્થિત છે, એમગુરુની પાસે રહેનાર બીજા શિષ્યોએ કહ્યું. ત્યારે ગોરખે વિચાર કર્યો કે :- ગુરુને આશ્રમમાં પાછા લાવવા હું કામરૂ દેશમાં ગયો, ગુરુના સ્ત્રી-પુત્ર જોયાં અને અનેક અનુભવ કર્યા, ગુરુના મોહ અને કલ્પાંત જોયાં. ગુરુમાં ધનની કેટલી અપેક્ષા છે, તે જોયું. ગુરુને પ્રભુ તથા ધર્મ-કર્મ કરતાં સ્ત્રી તથા સંતાન વહાલાં હોવાનું જોયું. આ બધું સ્વપ્ન કે સત્ય? ગુરુ સમાધિમાં છે તે ખરું કે મેં ગુરુને માયામાં મગ્ન થએલા જોયા તે ખરું?

સત્ય હકીકતમાં એવું હતું કે ગોરખનું અભિમાન ઊતારવા ગુરુ મત્સ્યેન્દ્રનાથે રચેલી માયાજાળમાં ગોરખને ગુરુના દોષો, ધનની પિપાસા, વિષયોત્સુકતા વગેરે દેખાયા. અભિમાનનું આવરણ છવાયાથી અને ગુરુ કરતાં પોતે મહાન હોવાની ભ્રમણા જાગવાથી, હું ગુરુ કરતાં શ્રેષ્ઠ અને માયાને જીતનાર છું, માટે મારે ગુરુને માયા-મોહના બંધનમાંથી છોડાવી લાવવા જોઈએ તેવો અહંકાર ધારણ કરવાથી યોગસિદ્ધિવાળા અને સમાધિનિષ્ઠ હોવા છતાં ગોરખને અથડાવું પડ્યું. ગોરખને અભિમાન આવ્યું ન હોત અગર સાચો શિષ્ય કદી ગુરુ કરતાં મહાન ન થાય, વા ગુરુના દોષ ઢુંઢનાર શિષ્ય પોતેજ પાપનો ભોગી હોવાનું જો તે સમજ્યા હોત તો કોઈ ભ્રમણા જાગત નહિ.

આ પરથી સમજવાનું છે કે જો કોઈ અહમ્મદી તેલ આત્મારૂપી આરસી ઉપર લાગી જશે તો તેના ઉપર મેલ અને રજોટીનાં થર ચઢતાં, તે અંતરાત્મારૂપી આરસી જોનારને તેનું મુખ બતાવી શકશે નહિ. એટલે કે ગોરખની માફક જોનારને પોતાના અંતરના મલિન દોષો ગુરુમાં વા અન્યમાં દેખાશે, માટે અન્યના દોષો ન શોધતાં પોતાના દોષો શોધવા માટે વધુ ચોખ્ખા-નિર્મળ બનવા પ્રયત્ન કરવામાં આવશે તો અવશ્ય અંતરાત્માના સંસ્કાર જાગશે.

○○○○○○○○

૪૫

શિષ્ય :- શું મદ અને અભિમાનથી ધર્મદ્વારે પ્રાપ્ત કરેલું સુક્રિત નાશ પામે છે ?

ગુરુદેવ :- મદ અને અભિમાન આવવાથી પ્રાપ્ત કરેલા સુક્રિતનો નાશ થાય છે, જેમકે :-

દૃષ્ટાંત

હાજી મહમદ નામના અને મુસલમાન ફકીર હતા. તેઓ સાઠવાર મક્કાશરીફની હજ કરી આવ્યા હતા અને પ્રતિદિન પાંચ વખત નિયમથી નમાજ પઢતા હતા.

એકવાર હાજીમહમદને સ્વપ્ન આવ્યું. તેમાં એવું દેખાયું કે સ્વર્ગના દૂતો હાથમાં હથિયાર લઈને સ્વર્ગ અને નરકની વચ્ચે ઊભેલા માલમ પડ્યા. તેઓ જે પણ યાત્રીઓ આવતા, તેમના ભલા-બૂરા કર્મો પ્રમાણે તેમને સ્વર્ગ યા નરકમાં મોકલતા હતા. હાજી મહમદ પણ તેઓની સામે આવી પહોંચ્યા, ત્યારે દૂતોએ પૂછ્યું કે :- તમે એવું ક્યું સત્કર્મ કર્યું છે કે તો ફલરૂપે તમે સ્વર્ગમાં જવાની ઈચ્છા રાખો છો ?

હાજીસાહેબે ઉત્તર આપ્યો કે મેં સાઠવાર હજ કરી છે, તેનું ફળ મને આપો.

સ્વર્ગના દૂતો બોલ્યા :- એ વાત સત્ય છે પરંતુ જ્યારે તમોને કોઈ પૂછતું ત્યારે તમો ગર્વમાં આવી જઈ કહેતા હતા કે હું તો હાજી (હજ કરી આવેલો મુસલમાન) મહમદ છું. આવા તમારા મદ અને અભિમાનપૂર્વકના ઉચ્ચાર અને વર્તણૂંકથી તમારું હજનું સર્વ પુણ્ય નષ્ટ થઈ ગયું છે. માટે તે ઉપરાંત તમે કાંઈ બીજું પુણ્ય કર્યું હોય તો બતાવો.

સ્વર્ગના દૂતોના આવા જવાબથી હાજીમહમદના મદ અને અભિમાનના ચૂરેચૂરા થઈ ગયા અને તેનું મોં સદંતર ઊતરી ગયું. તેણે પોતાના ધૃજતા શરીરે જવાબ આપ્યો કે મેં સાઠ વર્ષ સુધી નિત્ય નિયમિતરૂપમાં પ્રતિદિન પાંચવાર નમાજ પઢી છે, તેનું પુણ્ય મને આપો.

સ્વર્ગના દૂતોએ કહ્યું :- તારા આ પુણ્યનો ઢગલો પણ નષ્ટ થઈ ગયો છે.

હાજીમહમદે ધૃજતા શરીરે પૂછ્યું :- કેવી રીતે મારી નિત્ય નમાજનું પુણ્ય નાશ પામ્યું?

દૂતોએ કહ્યું :- એક વાર તમારે ત્યાં કેટલાક ધર્મજિજ્ઞાસુઓ પધાર્યા હતા. તેઓને બતાવવા તેં નમાજમાં અધિક સમય કાઢ્યો હતો. તારાં આવા અભિમાનભર્યા દેખાવ યા ભાવનાને કારણે તારી સાઠ વર્ષની તપસ્યા નાશ પામી છે.

સ્વર્ગના દેવોની વાત સમજી, હાજીમહમદે જોરથી બૂમપાડી અને તુરત જ તેઓ રડી પડ્યા. તરતજ તેઓની નિદ્રા તૂટી ગઈ. તેઓ સ્વપ્નની વાતોનું સ્મરણ કરતાં કરતાં ભયથી કંપવા લાગ્યા. તરતજ તેઓને પોતાની ભૂલની જાણ થઈ અને તેજ દિવસથી તેઓનો ગર્વ નાશ પામ્યો. પોતાની જાતિને અભિમાનપૂર્વક નમાજી અને હાજીમહમદ કહેવડાવતા હતા તે પણ બંધ કર્યું. ભગવાને તેઓને સ્વપ્ન આપી સાવધાન (જાગ્રત યા સાવચેત યા હોશિયાર) કર્યા અને તેઓ પર મોટી કૃપા કરી.

માટે દરેક મનુષ્યે યાદ રાખવાનું છે કે ગર્વ, મદ, અહંકાર અભિમાન, એ નરકના દ્વાર છે અને તેઓને અવશ્ય તજવા યા છોડવા જોઈએ.

નિયતિનો સ્પષ્ટ નિયમ છે કે કોઈનો સારો યા ખોટો કોઈ ગર્વ તે રહેવા કે ટકવા ન દેતાં ઊતારી નાંખે છે. નિયતિ દરેકનું ઉન્નત મસ્તક નીચું નમાવે છે અને કોઈનાં સુખ, સંપત્તિ, ઐશ્વર્ય, માન-મહત્તા, વૈભવ ટકવા દેતી નથી. લાખનાને કોડીના કરી નાંખે છે, કોઈને પોતાના દોષથી તો કોઈને બીજાના દોષથી પસ્તાવું પડે છે.

(વધુ આવતાં અંકે)

૨૦૧૮ના વર્ષ માટે ચેતવણી લવાજમ ભરવા બાબતે સૂચના

આથી ચેતવણી માસિકના દરેક ગ્રાહક ભાઈ-બહેનોને જણાવવામાં આવે છે કે ચેતવણી માસિક ૨૦૧૮ના વર્ષ માટેનું લવાજમ લેવાનું ચાલુ હોવાથી દરેક ગ્રાહક ભાઈ-બહેનોએ પોતાનું લવાજમ નિયુક્ત પ્રતિનિધિઓને ત્યાં સમયસર ભરાવી દેવું.

(લવાજમ ભરવાની છેલ્લી તા. ૩૧-૧૨-૨૦૧૭ છે,
ત્યારબાદ લવાજમ સ્વીકારવામાં આવશે નહીં.)

લવાજમ મનીઓર્ડરથી મોકલવાનું એરૂંસ :-

ચેતવણી કાર્યાલય, શ્રીવલ્લભવાડી, રામબાગ, મણીનગર, અમદાવાદ-૮.

વાર્ષિક લવાજમ રૂ. ૭૦/- તથા આજીવન લવાજમ રૂ. ૧૫૦૦/-

લવાજમ સ્વીકારવા અંગે નિયુક્ત કરેલ પ્રતિનિધિઓ :-

(૧) શ્રી ઝુંકારેશ્વર મંદિર, ઠે. શ્રી વલ્લભવાડી, રામબાગ, મણીનગર, અમદાવાદ-૮.	(૧૦) શ્રી છત્રકુમાર વલ્લભભાઈ મહેતા ઠે. મોટીનેહર પાસે, મુ.પો. વાંસકુઈ, વાયા-કરચેલિયા, તા.મહુવા, જી.સુરત.
(૨) વલ્લભ માનવોદધારક મંડળ વલ્લભાશ્રમ, મુ.પો. અનાવલ, તા. મહુવા, જી. સુરત.	(૧૧) શ્રી છીતુભાઈ ખુશાલભાઈ પટેલ ઠે. રામબાગ સોસાયટી, અસ્તાન રોડ, મુ.પો. બારડોલી, જી.સુરત.
(૩) શ્રી ઉત્તમભાઈ જેસીંગભાઈ પટેલ મુ.પો. ખટાણા, વાયા-આંબાતલાટ, તા. ધરમપુર, જી. વલસાડ.	(૧૨) શ્રી હરીશભાઈ મગનભાઈ પટેલ મુ.પો. અટગામ, તા.જી. વલસાડ.
(૪) શ્રી બાબુભાઈ ઉક્કડભાઈ નાયક ઠે. પટેલ ફળિયું, મુ.પો. આછવણી, તા. ચીખલી, જી. નવસારી.	(૧૩) શ્રી પ્રતાપભાઈ કુંવરભાઈ રાજપુત ઠે. વજીરફળિયા, નવી પોસ્ટની સામે, મુ.પો. માંડવી, તા. માંડવી, જી. સુરત.
(૫) શ્રી મગનભાઈ આર. કાંહડોળિયા પ્રાથમિક શાળા, મુ.પો. શામગહાન, તા. આહવા, જી. ડાંગ.	(૧૪) શ્રી પ્રેમાભાઈ એમ. પટેલ સેક્ટર-૭, બ્લોક નં. ૧૨૦/૨, ચૌધરી સ્કૂલની સામે, ગાંધીનગર.
(૬) શ્રી ઈશ્વરભાઈ સુરજીભાઈ વસાવા ઠે. પરોઠા હાઉસની બાજુમાં, મુ.પો. સોનગઢ, જી. સુરત.	(૧૫) શ્રી ધનસુખભાઈ રામભાઈ પટેલ ઠે. કૃષ્ણકુંજ સોસાયટી, કચેરીની પાછળ, તા. વાંસદા, જી. વલસાડ.
(૭) શ્રી ભુપેન્દ્રસિંહ જશુભાઈ સોલંકી મુ.પો. નરોલી, તા. સેલવાસ, જી. દાદરાનગર હવેલી.	(૧૬) પ્રમોદભાઈ નાનુભાઈ પટેલ ગુજરાતી શાળાની સામે, મુ.પો. પરીયા તા. પાટડી, જી. વલસાડ વાયા ઉદવાડા
(૮) શ્રી કંચનભાઈ મંછુભાઈ પ્રજાપતિ ઠે. પ્રજાપતિ મહોલ્લો, મુ.પો. મોટીવેડ, તા. ચોર્યાસી, જી. સુરત, વાયા ક્તારગામ.	(૧૭) રમેશભાઈ રસમાભાઈ ચૌધરી મુ.પો. વ્યારા, તા. વ્યારા.
(૯) શ્રી અરવિંદભાઈ સી. લાડ એ-૯, દેવ્યાની એપાર્ટમેન્ટ (એમ.જી રોડ) બોરીવલ્લી પૂર્વ, મુંબઈ-૬૬.	(૧૮) જગુભાઈ છગનભાઈ આહીર મુ.પો. નાની દેવસર, તા. ગણદેવી, જી. નવસારી.

*** ** ** ** **

❖ ધનતેરસ ❖

સંવત ૨૦૭૩ને આસો વદ-૧૩ને મંગળવાર તા. ૧૭-૧૦-૨૦૧૭ ના રોજ ધનતેરસ ગણવી.

ચંત્ર પૂજનનો સમય :- બપોરે ૩-૩૮ થી ૫-૦૮ સુધી સાંજે ૭-૪૧ થી ૯-૧૧ સુધી

છુટક નકલ રૂા. ૬-૦૦
વાર્ષિક લવાજમ રૂા. ૭૦-૦૦

Chetavni (GUJ) RNI No. GUJ GUJ / 2005 / 16095
Postal Regd. No. GAMC-1507/2015-2017 Valid up 31-Dec-2017
Posted at Ah'd PSO On 27th of Every Month
Licence to post without Prepayment No.
CPMG/GJ/129/2015-17 Valid upto 31-12-2017

સમર્પણ જ પરમાત્માનો ભેટો કરાવે છે.

વ્યાસ : જ્ઞાન, યોગ અને ભક્તિરૂપી ત્રિવેણી ગંગાનું તત્ત્વ રહસ્ય તે આત્મસમર્પણ છે. આત્મશક્તિથી આગળ વધી છેલ્લે આત્મસમર્પણ સિદ્ધ કર્યા વિના બધું ધૂળપર લીંપણ જેવું છે તેથી વેદે, ઉપનિષદો અને દર્શનો કોઈ પણ વસ્તુ લૌકિક કે અલૌકિક કોઈપણ કાર્યનું ફળ યા સિદ્ધિ પોતાને અર્પણ ન કરતાં દરેક કાર્ય બ્રહ્મને અર્પણ એટલે બ્રહ્માર્પણ કરીને કરતા આવ્યા છે. આધ્યાત્મિક શક્તિઓ સમયના વહન સાથે આત્મઓમાં ઓછી થવાથી તે વખતની જનતાના આત્મબળ પ્રમાણે મહર્ષિ વેદવ્યાસે ભાગવતમાં દરેક કાર્ય અને ફળ પોતાને ન મળતાં તેમજ કોઈએ ફળની અપેક્ષા ન રાખતાં તમામ માત્ર કૃષ્ણાર્પણ કરો. કેમ કે ફળની આકાંક્ષા બંધનનું અને અનેક જન્મો ધારણ કરવાનું મૂળ બતાવ્યું છે, ત્યારે ફલાકાંક્ષાનો ત્યાગ બંધનથી મુક્ત થવાનું અને પ્રભુ પ્રાપ્તિનું સાધન હોવાનું બતાવ્યું છે.

વર્ષ-૧૩, અંક-૯, સંવત ૨૦૭૩ આસો સુદ-૭, બુધવાર ૨૭-૦૯-૨૦૧૭

માલિક, મુદ્રક/પ્રકાશક અને તંત્રી : જયવર્ધન રમુજીલાલ વ્યાસ
વલ્લભવાડી રામબાગ, મણીનગર, અમદાવાદ-૩૮૦૦૦૮.
દ્વારા તા. ૨૭-૦૯-૨૦૧૭ના રોજ પ્રસિધ્ધ કર્યું.
ચેતવણી કાર્યાલય : વલ્લભવાડી, રામબાગ, મણીનગર, અમદાવાદ-૩૮૦૦૦૮.
મુદ્રણ સ્થળ : ભવાની ઓફસેટ, ૩/૨૦, કૈલાસ એસ્ટેટ, ઓઢવ, અમદાવાદ-૩૮૨૪૧૫.